

Wstęp do bioinformatyki

Nr ćwiczenia: 3

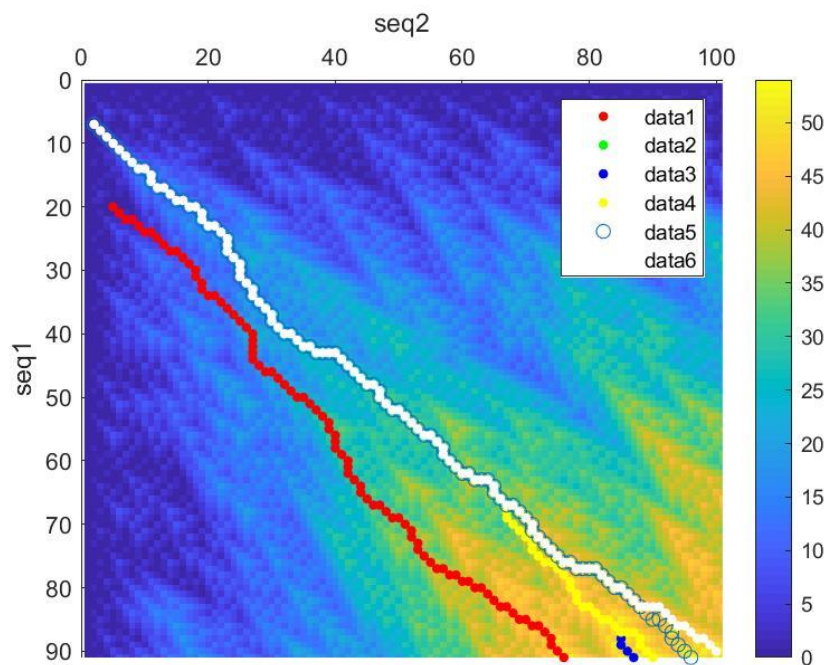
Temat ćwiczenia: Dopasowanie lokalne par sekwencji

Nazwisko i Imię prowadzącego kurs: dr inż. Witold Dyrka

Wykonawcy:	
Imię i Nazwisko Nr indeksu, wydział	Edyta Krukowska 217097, WPPT
Termin zajęć: dzień tygodnia, godzina	Piątek 11.15
Data oddania sprawozdania	15.02.2019

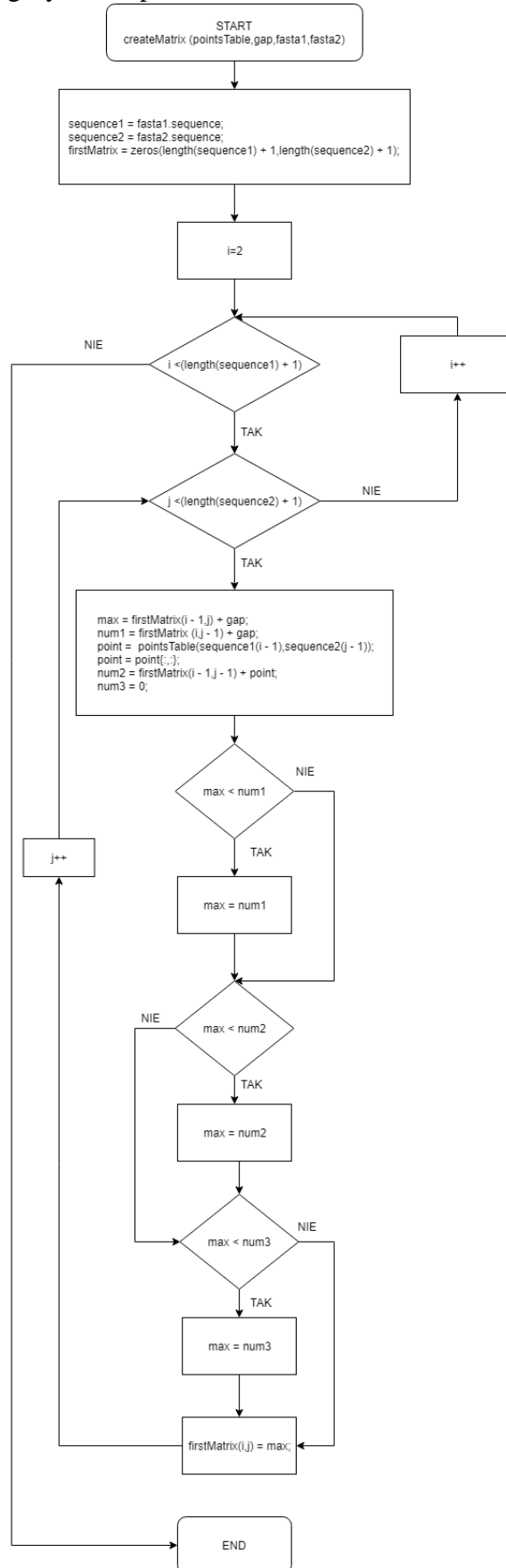
Repozytorium: <https://github.com/Edie1995/Bioinformatyka/tree/zadanie3>

1. Prezentacja działania programu:

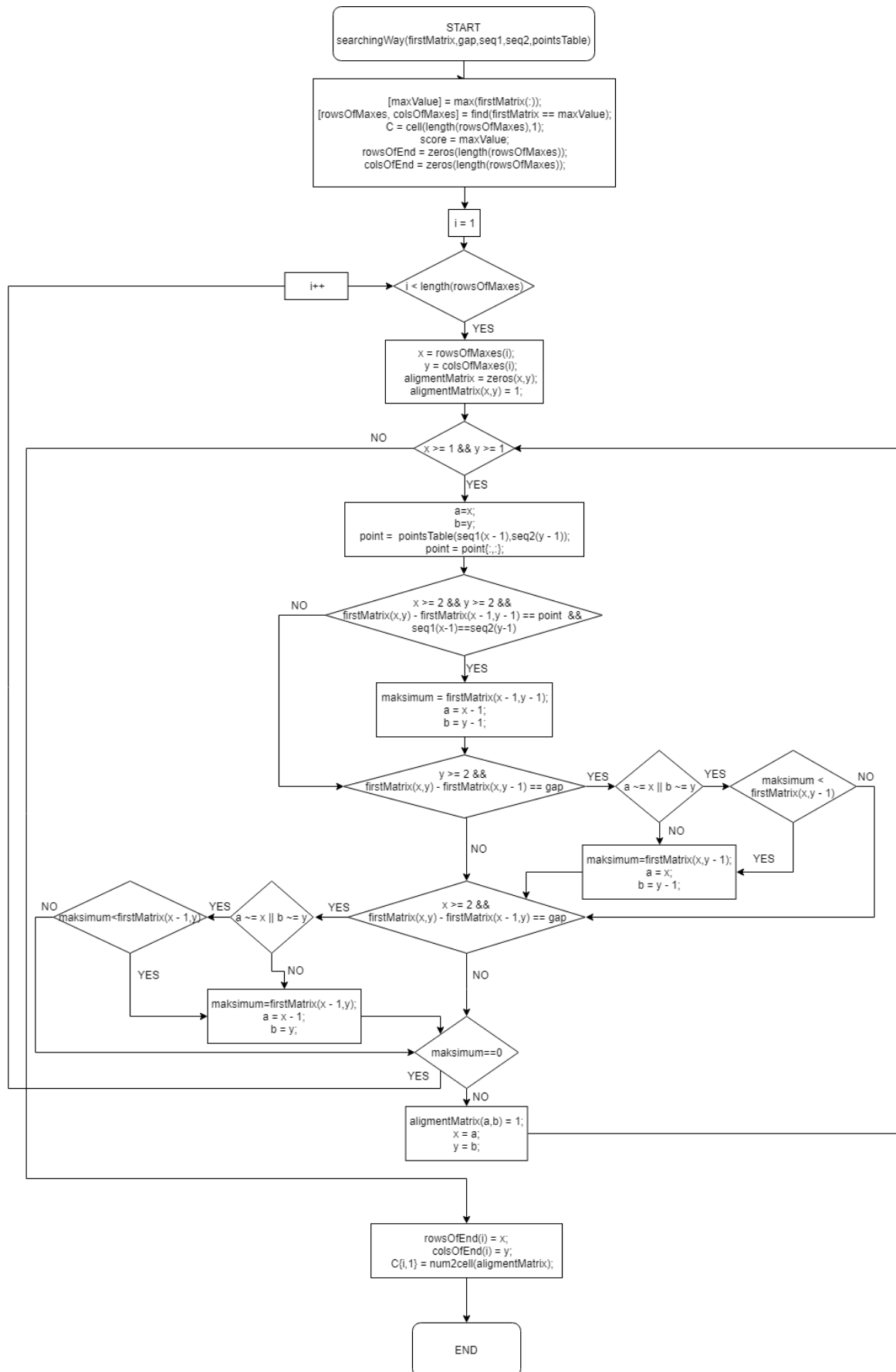

Rysunek 1 Przykład działania programu, dla przykładowych sekwencji wpisanych z klawiatury

2. Schematy blokowe algorytmu dopasowania

Rysunek 2 Schemat blokowy -tworzenie macierzy kosztu

Rysunek 3 Schemat blokowy -tworzenie lokalnej najoptymalniejszej drogi

3. Oszacowanie złożoności czasowej obliczeniowej i pamięciowej kodu poszczególnych funkcji i całego programu:

➤ Czasowa:

createMatrix:

3 operacje if + 4 przypisania wartości * $(m)(n) = O(mn)$;

searchingWay:

Przyjmując pesymistyczny wariant szukania maksimumów = $(m)*(n)*(n)$

Funkcja while w pesymistycznej wersji obejmie $(m)*(n)*(3 \text{ porównania i } 6 \text{ przypisań wartości})$

Podsumowując, w negatywnym wariancie cała funkcja ($c > 0$) $c*(m)(n)$ więc jest ona maksymalnie rzędu $O(mnn)$

saveToFile:

W pesymistycznym założeniu, lecz raczej nie możliwym do osiągnięcia, że ścieżka będzie szła wzdłuż krawędzi macierzy jest to funkcja rzędu $O(m+n)$

writeSequence:

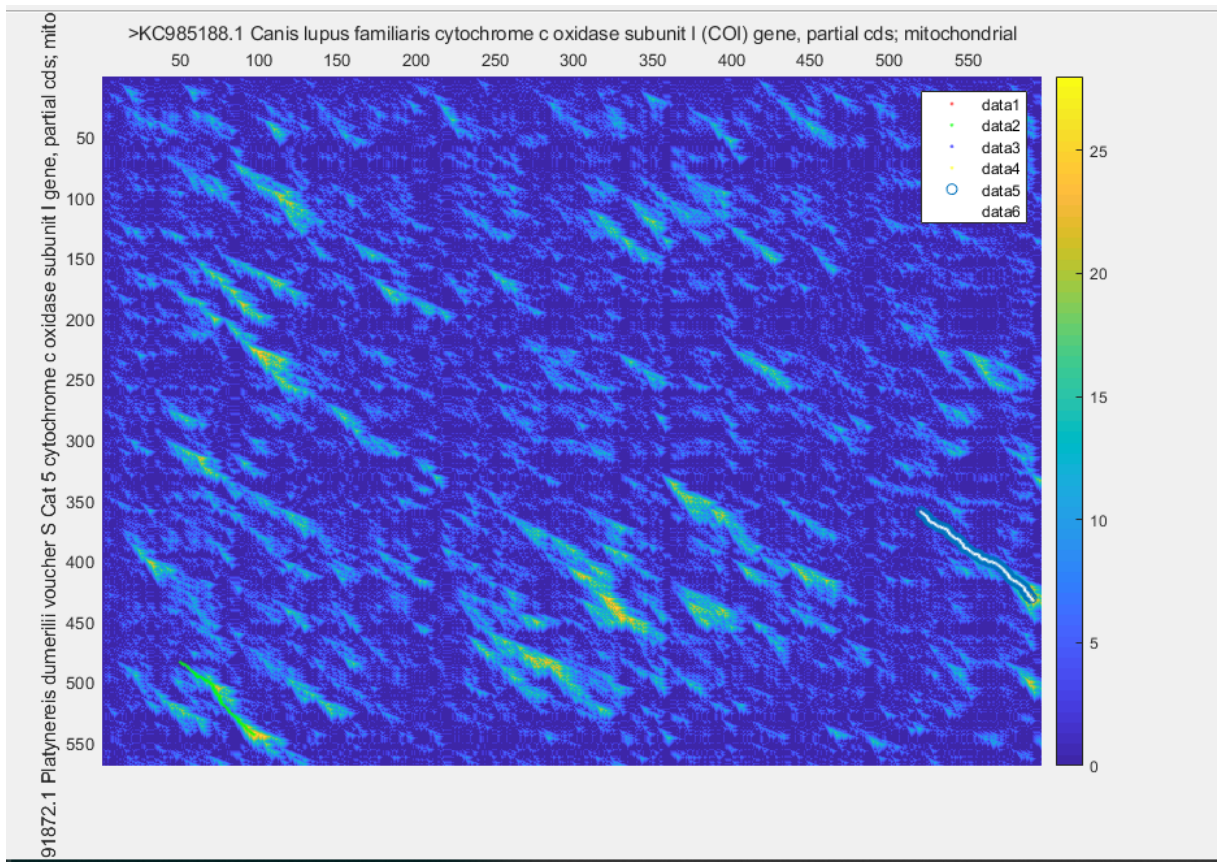
W funkcji while według założenia pesymistycznego otrzymamy $m*n*(6 \text{ porównań (maksymalnie) i } 2 \text{ przypisania})$. Jest to największy while w tej funkcji, pozostałe są rzędu $o(mn)$, czyli na pewno niższego niż $O(mn)$. Z takiego oszacowania wynika, że maksymalny tej funkcji to $O(mn)$.

Pozostałe funkcje wykorzystywane przez program są rzędu stałego $O(1)$ lub liniowego $O(n)$ lub $O(m)$. Na tej podstawie można oszacować, że dla całego programu jest maksymalnie rzędu $O(mnn)$.

➤ Pamięciowa

Największym obiektem stworzonym w całym programie jest macierz kosztu i jest ona rzędu $O(mnn)$, wszystkie pozostałe obiekty wykorzystywane w programie są rzędu takiego samego, lub niższego $o(mn) < O(mn)$. Możemy więc uznać, że jest to złożoność pamięciowa $c*m*n$ (gdzie $c > 0$), czyli $O(mn)$.

- **Porównanie cytochromu c kota z psem**

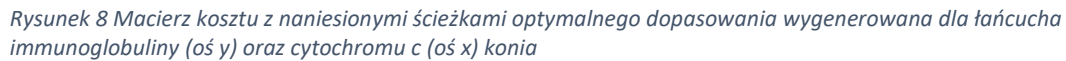

Rysunek 6 Macierz kosztu z naniesionymi ścieżkami lokalnego dopasowania porównująca kota (oś y) z psem (oś x)

```
#1: >KC591872.1 Platynereis dumerilii voucher S Cat 5 cytochrome c oxidase subunit I gene, partial cds; mitochondrial  
#2: >KC985188.1 Canis lupus familiaris cytochrome c oxidase subunit I (COI) gene, partial cds; mitochondrial  
#Mode: distance  
#Table:  
# A C G T  
A 2-7-5-7  
C-7 2-7-5  
G-5-7 2-7  
T-7-5-7 2  
#Gap: -2  
#Score: 28  
#Length: 86  
#Identity: 28/86(33%)  
#Gaps: 36/86(42%)  
T-TTATCAC-AA-C-AGTCA-T-CAAT-ATACGATC-AAAAGGG-C--T--AA--A-AT-TAGAACGC GTTC-C-TTTATTGTAT  
| | | | | | |||| | |||| | |||| |  
TTCT-A-CCAT-AGAA--GATGCTAATAGT-AG--AAGAAAG--GATGGAGGAAGGAG-TCAGA-AG-C-T-CATGTTATT--TAT
```

Rysunek 7 Konsolowy wynik działania programu dla Kota i Psa

- **Porównanie cytochromu c i b konia**

Rysunek 9 Konsolowy wynik działania programu dla cytochromu b (oś y) oraz cytochromu c (oś x) konia